

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (pritožbeni senat)

z dne 28. maja 2013*

„Postopek — Odmera stroškov — Nagrada odvetniku — Zastopanje institucije s strani odvetnika — Stroški, ki se povrnejo“

V zadevi T-278/07 P-DEP,

Luigi Marcuccio, stanujoč v Tricaseju (Italija), ki ga zastopa G. Cipressa, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo J. Currall, C. Berardis-Kayser in G. Gattinara, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi predloga za odmero stroškov na podlagi sodbe Splošnega sodišča z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (T-278/07 P, ZOdl. JU, str. I-B-1-59 in II-B-1-407),

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, N. J. Forwood (poročevalec), sodnik, I. Pelikánová, sodnica, A. Dittrich in L. Truchot, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje, postopek in predlogi strank

- 1 Luigi Marcuccio je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. julija 2007 v skladu s členom 9 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije vložil pritožbo, v kateri predlaga razveljavitev sklepa Sodišča za uslužbenca Evropske unije (prvi senat) z dne 11. maja 2007 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (F-2/06, ZOdl. JU, str. I-A-1-137 in II-A-1-749), s katerim je navedeno sodišče kot očitno nedopustno zavrglo njegovo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti o koncu postopka glede odobritve dajatev, določenih v členu 73 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, na podlagi nesreče, katere žrtve je bila tožeča stranka.

* Jezik postopka: italijanščina.

- 2 Splošno sodišče je s sodbo z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji (T-278/07 P, ZOdl. JU, str. I-B-1-59 in II-B-1-407) zavrnilo pritožbo in L. Marcucciu naložilo plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Komisija v navedenem postopku.
- 3 Komisija je z dopisom z dne 3. maja 2011, poslanim L. Marcucciu in v vednost tudi njegovemu odvetniku, med drugim spomnila, da je njegovemu odvetniku z dopisom z dne 8. julija 2010 že poslala seznam devetih sodb in sklepov, med katerimi je zgoraj navedena sodba z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, s katero mu je bilo naloženo plačilo stroškov, ter zneske stroškov, ki so Komisiji nastali v posamezni zadevi. Znesek, ki ga zahteva za to zadevo, znaša 4 500 EUR, ki so bili izplačani odvetniku A. Dal Ferru na podlagi pogodbe o pravni pomoči z dne 25. septembra 2007. Komisija je z dopisom z dne 5. maja 2011, poslanim pritožnici in v vednost tudi njenemu odvetniku, popravila tiskarsko napako, ki se je nanašala le na navedbo skupnega zneska, ki ga terja od pritožnice v zvezi s stroški, nastalimi v 24 zadevah, med katerimi je tudi ta.
- 4 Ker med strankama ni bil dosežen sporazum glede stroškov, ki se povrnejo, je Komisija v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 20. julija 2012 v skladu s členom 92(1) Poslovnika Splošnega sodišča vložila ta predlog za odmero stroškov, s katerim je Splošno sodišče pozvala, naj določi znesek stroškov, ki se ji lahko povrnejo v zvezi z zadevo, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, na 4 500 EUR in L. Marcucciu naloži plačilo stroškov tega postopka za odmero stroškov.
- 5 L. Marcuccio je v stališčih, predloženih 21. oktobra 2012, Splošnemu sodišču predlagal, naj odredi, da se mu vroči predlog za odmero stroškov, ki ga je vložila Komisija, in da se priloge 7, 9 in 10 izključijo iz spisa, naj predlog za odmero stroškov zavrže kot nedopusten in, podredno, naj določi znesek stroškov, ki se povrnejo, na 1 400 EUR ter Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka in stroškov, ki so Splošnemu sodišču po nepotrebnem nastali v zvezi s tem postopkom.
- 6 Na podlagi člena 14 Poslovnika in na predlog pritožbenega senata je Splošno sodišče odločilo, da zadevo v odločanje odstopi razširjeni sestavi.

Pravo

Zahteva za vročitev predloga za odmero stroškov

- 7 Najprej je treba zavriniti trditve L. Marcuccia, da je bilo kršeno načelo kontradiktornosti, ker je bil ta predlog vročen njegovemu odvetniku, G. Cipressi, ne pa njemu. V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da je L. Marcuccio s pritožbo v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, naslov za vročanje v skladu s členom 44(2) in členom 138(1) Poslovnika določil pri G. Cipressi, tako da je bila vročitev predloga za odmero stroškov v isti zadevi navedenemu odvetniku veljavna v skladu s členom 100 navedenega poslovnika. Ker je bilo L. Marcucciu tako v skladu s členom 92(1) Poslovnika omogočeno predstaviti stališča, kar je pravica, ki jo je tudi sicer uveljavljal, je bilo načelo kontradiktornosti postopka v celoti spoštovano. Zato je treba njegov predlog, naj se mu vroči predlog Komisije, zavriniti.

Dopustnost predloga za odmero stroškov

- 8 Zavriniti je treba tudi trditve L. Marcuccia, s katerimi izpodbija dopustnost tega predloga, ker ni prejel dopisov z dne 3. in 5. maja 2011 (glej točko 3 zgoraj), tako da naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, da v trenutku vložitve tega predloga obstaja kakršen koli spor glede stroškov, ki se povrnejo, v smislu člena 92(1) Poslovnika. Čeprav je v zvezi s tem res, da je Komisija predložila dokazilo o pošiljki le za dopis z dne 5. maja 2011, pa L. Marcuccio ne zanika, da je odvetnik Cipressa prejel dopis z dne 8. julija 2010, niti tega, da se je ta dopis nanašal na zadevo, glede katere je bil vložen ta predlog, in da

je bil v njem naveden znesek 4 500 EUR kot znesek, ki se povrne na podlagi stroškov, in tudi ne izpodbija navedbe, da s Komisijo ni prišel do dogovora glede višine stroškov, ki se povrnejo. L. Marcuccio poleg tega ne trdi niti tega, da je obvestil Komisijo, da pooblastilo odvetniku Cipressi, ki ga še danes zastopa v tej zadevi, ni zajemalo ali ni več zajemalo posledic izvršitve sodbe, s katero mu je bilo naloženo plačilo stroškov, ali morebitnega postopka za odmero stroškov, niti tega, da je odvetnik Cipressa Komisijo o tem obvestil. V zvezi s trditvijo, da dopisa z dne 3. in 5. maja ne vsebujeta dokazil, s katerimi bi bilo mogoče presoditi utemeljenost zahtevka Komisije, zadostuje navedba, da nobena določba Poslovnika ne zavezuje stranke, da v fazi vzpostavitve stikov, ki poteka pred vložitvijo predloga za odmero stroškov, svoj zahtevek utemelji z dokumentacijo. V zvezi s tem je načelo kontradiktornosti v celoti spoštovano pred Splošnim sodiščem v okviru postopka, ki je določen v členu 92(1) tega poslovnika. Zato je treba glede na dejansko stanje obravnavane zadeve ugotoviti, da je bilo L. Marcucciu omogočeno izpodbijanje višine zneska, ki ga je Komisija terjala na podlagi izvršitve zgoraj navedene sodbe z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, in da ravnanje L. Marcuccia pomeni spor v smislu člena 92(1) Poslovnika.

- 9 Poleg tega rok manj kot dveh let, ki je potekel od izreka zgoraj navedene sodbe z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji in poslanega dopisa z dne 8. julija 2010, ni nerazumen, ker ob upoštevanju števila sporov, ki so nastali med Komisijo in pritožnico, pregledno urejanje položaja upravičuje, da Komisija pritožnico obvesti o zahtevkih, ki se nanašajo na več do tedaj končanih zadev. Kot je razvidno iz dopisa z dne 3. maja 2011, katerega vsebine L. Marcuccio ne izpodbija, je dopis z dne 8. julija 2010 vseboval zahtevke za plačilo stroškov devetih zadev, med katerimi je bila zadnja končana 23. marca 2010. V teh okoliščinah L. Marcuccio nikakor ne more utemeljeno meniti, da je Komisija opustila svojo pravico do povračila stroškov, ki jih je priglasila. Zato je treba zavriniti trditve L. Marcuccia, da predlog Komisije ni bil vložen v razumnem roku. Ker med strankama ni bil dosežen sporazum glede zneska stroškov, ki se povrnejo, je treba ugotoviti, da je predlog Komisije dopusten, in določiti znesek stroškov, ki se povrnejo Komisiji v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba z dne 20. oktobra 2008 v zadevi Marcuccio proti Komisiji.

Utemeljenost predloga za odmero stroškov

Možnost povrnitve stroškov, ki so nastali Komisiji

- 10 V skladu s členom 91(b) Poslovnika štejejo za stroške, ki se lahko povrnejo, nujni izdatki, ki jih imajo stranke zaradi postopka, predvsem potni stroški in dnevnice ter nagrada zastopnikov, svetovalcev ali odvetnikov.
- 11 Iz te določbe izhaja, da so stroški, ki se lahko povrnejo, omejeni po eni strani na stroške, ki so nastali v postopku pred Splošnim sodiščem, in po drugi strani na stroške, ki so nujni (sklep Splošnega sodišča z dne 23. marca 2012 v zadevi Kerstens proti Komisiji, T-498/09 P-DEP, točka 13).
- 12 Poleg tega mora Splošno sodišče, ker pravo Unije ne vsebuje določb glede nagrad, prosto presoditi podatke v zadevi in pri tem upoštevati predmet in vrsto spora, njegovo pomembnost z vidika prava Unije, zahtevnost zadeve, količino dela, ki so ga v okviru pravnega postopka opravili zastopniki, svetovalci ali odvetniki, in ekonomski interes, ki so ga imele stranke v sporu (zgoraj navedeni sklep Kerstens proti Komisiji, točka 14).
- 13 Splošno sodišče ob določitvi tega, kateri stroški se lahko povrnejo, upošteva vse okoliščine zadeve do izreka sklepa o odmeri stroškov, vključno z nujnimi stroški, ki nastanejo v postopku odmere stroškov (zgoraj navedeni sklep Kerstens proti Komisiji, točka 15).
- 14 Kot je razvidno iz člena 19, prvi odstavek, Statuta Sodišča, ki se v postopku pred Splošnim sodiščem uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, navedenega statuta, lahko institucijam Unije pomaga odvetnik. Plačilo odvetniku spada torej v okvir pojma nujnih stroškov zaradi postopka (zgoraj

navedeni sklep Kerstens proti Komisiji, točka 20), ne da bi morala institucija dokazati, da je bila ta pomoč objektivno upravičena (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 31. januarja 2012 v zadevi Komisija proti Kallianos, C-323/06 P-DEP, točki 10 in 11). Čeprav to, da so Komisijo zastopali zastopnika in zunanji odvetnik, ne vpliva na vprašanje, ali gre za stroške, ki se lahko povrnejo, ker jih na podlagi ničesar ni mogoče vnaprej izključiti, pa to lahko vpliva na določitev višine stroškov, ki so na koncu nastali zaradi postopka (zgoraj navedeni sklep Kerstens proti Komisiji, točka 21). Tako se ne zastavlja vprašanje, ali je kršeno načelo enakega obravnavanja tožečih strank, če se tožena institucija odloči, da bo v nekaterih zadevah uporabila storitve odvetnika, medtem ko jo v drugih zastopajo njeni zastopniki.

- 15 Vsaka presoja, ki bi pravico institucije, da zahteva povračilo dela ali celotne nagrade, izplačane za opravljene storitve odvetniku, podredila „objektivni“ potrebi po teh storitvah, bi v resnici pomenila omejitev pravice, ki jo zagotavlja člen 19, prvi odstavek, Statuta Sodišča, in bi za sodišče Unije pomenila, da mora presojo institucij in organov, ki so odgovorni za organizacijo svojih služb, nadomestiti z lastno presojo. Tako delovanje pa ni v skladu niti s členom 19, prvi odstavek, Statuta Sodišča niti s pristojnostjo glede notranje organizacije, ki jo imajo institucije in organi Unije v zvezi z vodenjem zadev, ki potekajo pred sodišči Unije. Nasprotno pa je upoštevanje posredovanja enega zastopnika ali več ob zadevnem odvetniku v skladu s pristojnostjo, ki jo ima sodišče Unije v okviru postopka za odmero stroškov na podlagi člena 91(b) Poslovnika (glej točke od 10 do 12 zgoraj).

Višina stroškov, ki se povrnejo

- 16 Da bi se na podlagi meril, navedenih v točki 12 zgoraj, lahko presodilo, ali so stroški, ki so dejansko nastali zaradi postopka, nujni, mora stranka, ki zahteva povrnitev teh stroškov, navesti natančne podatke (glej v tem smislu sklepa Sodišča z dne 17. februarja 2004 v zadevi DAI proti ARAP in drugim, C-321/99 P-DEP, neobjavljen v ZOdl., točka 23, in z dne 20. maja 2010 v združenih zadevah Tetra Laval proti Komisiji, C-12/03 P-DEP in C-13/03 P-DEP, ZOdl., str. I-67 točka 65). Čeprav neobstoj teh podatkov Splošnemu sodišču ne preprečuje, da bi na podlagi pravične presoje določilo višino stroškov, ki se povrnejo, pa ga neobstoj teh podatkov postavlja v položaj, da mora opraviti strogo presojo zahtev tistega, ki zahteva povrnitev teh stroškov (glej sklep Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2011 v zadevi Marcuccio proti Komisiji, T-176/04 DEP II, neobjavljen v ZOdl., točka 27 in navedena sodna praksa).
- 17 V obravnavanem primeru je treba, prvič, glede količine dela, ki ga je Komisiji lahko povzročil pravdni postopek, upoštevati to, da je pritožba L. Marcuccia vsebovala šest pritožbenih razlogov, ki so se nanašali na izkrivljanje in napačno prikazovanje dejstev, na popolni neobstoj obrazložitve, na napačno uporabo pojma akta, ki posega v položaj, na opustitev zavzetja stališča glede bistvene točke spora in kršitev obveznosti *clare loqui*, na kršitev reka *ei incumbit probatio qui dicit et non qui negat* ter na kršitve postopka v okviru postopka pred Sodiščem za uslužbence. Glede na značilnosti zadeve je bila torej količina dela, ki je bila potrebna za obravnavanje zadeve, večja od pričakovane.
- 18 Drugič, v zvezi s predmetom, vrsto in ekonomskim interesom spora je treba navesti, da so ti pritožbeni ukrepi usmerjeni zoper sklep Sodišča za uslužbence, s katerim je bila kot nedopustna zavržena tožba za razglasitev ničnosti domnevne odločbe Komisije o končanju postopka v zvezi z dodelitvijo dajatev, določenih v členu 73 Kadrovske predpisev za uradnike Evropskih skupnosti. Z njimi se izpodbija presoja Sodišča za uslužbence z različnih vidikov, glede katerih je Komisija morala zavzeti stališče, kar je v odgovoru na tožbo tudi storila.
- 19 Tretjič, v zvezi s pomembnostjo zadeve z vidika prava Unije in zahtevnostjo zadeve iz navedenih meril izhaja, da nista bili posebno visoki.

- 20 Komisija v obravnavani zadevi zahteva 4 500 EUR, ki ustrezajo pavšalnemu znesku, o katerem se je dogovorila z zunanjim odvetnikom. Najprej je treba spomniti, da sodišče Unije ni pristojno za določitev nagrade, ki jo morajo stranke plačati svojim odvetnikom, temveč mora določiti znesek, do katerega se lahko za ta plačila zahteva povrnitev stroškov od stranke, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov (glej sklep Sodišča z dne 10. septembra 2009 v zadevi C.A.S. proti Komisiji, C-204/07 P-DEP, ZOdl., str. I-140, točka 13 in navedena sodna praksa; glej sklepa Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2008 v zadevi Verizon Business Global proti Komisiji, T-310/00 DEP, neobjavljen v ZOdl., točka 29, in z dne 31. marca 2011 v združenih zadevah Tetra Laval proti Komisiji, T-5/02 DEP in T-80/02 DEP, neobjavljen v ZOdl., točka 55 in navedena sodna praksa). V skladu s tem to, da je plačilo odvetniku določeno s pavšalnim zneskom, ne vpliva na presojo Splošnega sodišča glede zneska, katerega povrnitev se lahko zahteva na podlagi stroškov, ker se sodišče opira na dobro ustaljena merila sodne prakse in na natančne navedbe, ki jih morajo predložiti stranke. Čeprav neobstoj teh podatkov Splošnemu sodišču ne preprečuje, da bi na podlagi pravične presoje določilo višino stroškov, ki se povrnejo, pa ga neobstoj teh podatkov postavlja v položaj, v katerem mora opraviti strogo presojo zahtev tistega, ki zahteva povrnitev teh stroškov, kot je bilo navedeno v točki 16.
- 21 V zvezi s tem Komisija pojasnjuje, da je njen zunanji odvetnik naknadno ocenil celotno število ur dela na 17 ur, obračunanih po 250 EUR na uro, ki so bile porabljene med drugim za analizo izpodbijanega sklepa in pritožbe, preučitev sodne prakse in pripravo odgovora ter za korespondenco z zastopniki Komisije zaradi končne priprave spisa. Navaja tudi, da je njen zunanji odvetnik administrativne stroške, ki so nastali v zvezi z obravnavano zadevo, ocenil na 250 EUR.
- 22 Glede na analizo meril, ki so upoštevna za določitev zneska stroškov, ki se povrnejo, je razvidno, da sta tako število ur, ki jih je zunanji odvetnik Komisije porabil v zvezi z obravnavano zadevo, kot njegova urna postavka primerni. V zvezi s stroški za odvetnika je treba ugotoviti, da ni bil predložen noben dokaz v podporo opisu administrativnih stroškov, ki so nastali odvetniku. Vendar bi bilo zaradi neusklajenosti med navedbami glede stroškov in zneskom, na katerega so ti ocenjeni, tak dokaz še posebno potrebno predložiti. Zato se v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 20 zgoraj, opravi pravična presoja stroškov, ki se povrnejo, in njihov skupni znesek določi na 4 300 EUR, pri čemer se upošteva vse okoliščine zadeve do datuma sprejetja tega sklepa.
- 23 Ker ta ugotovitev ne temelji na prilogah 7, 9 in 10 predloga za odmero stroškov, ni treba ugoditi predlogu L. Marcuccia, naj se iz spisa izločijo. Ker ravnanje Komisije v tem postopku Splošnemu sodišču tudi sicer ni povzročilo stroškov, ki bi se jim bilo mogoče izogniti, ni treba ugoditi predlogu L. Marcuccia, naj Komisiji naloži, da Splošnemu sodišču povrne stroške, ne glede na njihovo višino.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat)

sklenilo:

Celotni znesek stroškov, ki jih mora L. Marcuccio povrniti Evropski komisiji, se določi na 4 300 EUR.

V Luxembourggu, 28. maja 2013.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
M. Jaeger